

GEERTEBRIEF

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Nr. 3 – mei 2023

Thema: Toewijding

4

Een toegewijde
gemeenschap

Pinksteren

6

Iconen schilderen

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave.....	2
Van de redactie	2
Toewijding in tijden van polarisatie ..	3
Een toegewijde gemeenschap	4
Omdat je het beloofd hebt	5
Iconen schilderen: ambacht met toewijding	6
Een blije, gelukkige ‘zilverlinge’	7
Stille krachten.....	8
Borduren met toewijding.....	11
Wat draai jij?	12
In memoriam	13
Een bewogen geschiedenis.....	14
Twee zomeravonden over ‘gastvrijheid’	15
‘Zomaar een dak boven wat hoofden’ ...	16
Stervelingen onder elkaar	16
Oproep vrijwillige bijdragen	17
Wijkorganisatie	18
Studieverlof	19
Diaconie.....	20
GroeneGeert	22
Amnesty International	23
Autodienst.....	23
Adressen en colofon.....	23
Bij de kerkdiensten	24

Van de redactie

Toewijding

De heilige geest van het mysterie van Pinksteren komt ons niet zomaar aanwaaien. Die moeten we werkelijk ontvangen en met enthousiasme (vuur) in praktijk brengen. Dan kan er dienstbaarheid aan alles en allen ontstaan. In het licht van het thema *Toewijding* laten wij in dit nummer in woord en beeld daarover verschillende verhalen de revue passeren.

Juist in tijden van polarisatie is échte ontmoeting van groot belang om samen verder te kunnen, zo schrijft Lense Lijzen. Het was bemoedigend om tijdens de oriëntatiecursus te merken dat de Geertekerk zo'n open plek voor verbinding, toewijding en echte ontmoeting kan bieden.

Ook met een levensbedreigende ziekte wil Jeanine de Graaf in het nú leven en zin geven aan haar bestaan, hoe moeilijk dat ook is. Ze is dankbaar voor de toegewijde gemeenschap die zij in de Geertekerk vond.

In het schilderen van iconen heeft Lucy Hardeman ervaren dat zij zich kan verbinden met de afbeelding en met zichzelf. Het is een proces van toewijding. Ook met grote toewijding vervult een aantal mensen onzichtbaar achter de schermen vrijwillig in onze gemeenschap een scala van taken. Deze 'stille krachten' brengen we nu eens voor het voetlicht.

Met ontroering overpeinst Jan van Aller de toewijding bij een door velen ongeziene handeling, alleen omdat je het beloofd hebt.

Anne-Marie Riksen vertelt over het verbindende Utrechtse borduurproject *Lets's grow flowers, not walls*, waaraan door veel mensen met toewijding wordt gewerkt.

In de rubriek *Ik geef de pen door* schrijft Ineke van den Bergh hoe zij geniet van de bijeenkomsten van de Zilverlingen.

In de rubriek *Wat draai jij?* deelt Jeep Meesters met ons dat ogenschijnlijk zeer uiteenlopende muzieksoorten hem kunnen ontroeren en troosten: orgelmuziek en blues.

Met aflevering 11 pakt Gerard van den Berg de draad weer op van de serie *Een bewogen geschiedenis*. Hij heeft samen met zijn zoontje een klok horen luiden, waarachter een heel verhaal over Gertrudis van Nijvel tevoorschijn komt.

Moge het Pinksterverhaal ons blijven inspireren, zodat we met toewijding kunnen blijven zoeken naar wat ons verbindt.

We wensen u allen een goede zomerperiode toe.

Trudy Schreuder Goedheijt

De volgende Geertebrief verschijnt 2 september 2023 en zal het nieuwe jaarthema van de RGU hebben: *Stekels en veren*. Kopij inleveren uiterlijk op maandag 4 augustus 2023 vóór 12.00 uur.

Toewijding in tijden van polarisatie

Meestal gebruiken we het begrip 'verbinding' voor een zichtbare relatie van de ene mens of groep met de andere. Met 'toewijding' gaat het net wat verder en dieper. Afgaand op de betekenis van het woord, is er bij toewijding sprake van een innerlijke betrokkenheid, van trouw en inzet naar de ander toe en voor wat deze als goed ervaart. Dat is wel heel veel tegelijk, maar ik zie vooral betrokkenheid op en trouw aan de ander eruit springen. Daarbij kan het gaan om zorg, maar natuurlijk ook om klimaat en milieu, mensenrechten of kunst. Deze gerichtheid zal niet helemaal zonder eigen belang zijn, maar de ander, de gemeenschap of de zaak waar het om gaat staat voorop. Bij toewijding aan God, nog een stapje verder misschien, kan het ook gaan om de innerlijke zorg voor onszelf.

Hoop

Om me heen zie ik gelukkig veel toegewijde mensen. Samen vormen ze een teken van hoop in een tijd die ook nog steeds erg gepolariseerd is. Waar mensen tegenover elkaar staan, van geen wijken weten en denken dat ze zonder gesprek met de ander hun gelijk wel zullen halen. Zeker, ik weet wel dat er soms iets los gewrikt moet worden voordat er beweging komt. Maar thema's als de stikstofproblematiek of het slavernijverleden kunnen uiteindelijk niet zonder ontmoeting of gesprek. Als je de ander niet meer in beeld hebt – ook letterlijk – of wilt hebben, is zo'n gesprek onmogelijk en zal er nooit een goede basis ontstaan voor 'samen verder'.

Rolwisseling

Een van de Bijbelse verhalen die mij hier te binnen schiet, is dat van de tollenaar Zacheüs, die in zijn stad Jericho niet erg geliefd is (Lucas 19). Tegelijk is hij wel nieuwsgierig om Jezus te zien of te ontmoeten. Waarom, dat horen we niet echt. Omdat hij klein is en misschien ook bang voor zijn

stadgenoten, die hij financieel uitknijpt, klimt hij in een boom. En ja, net als Jezus daar onderdoor loopt, kijkt hij omhoog. Hij roept Zacheüs en zegt: bij jou wil ik vandaag te gast zijn. Voor een maaltijd of een overnachting. De omstanders vinden dat maar niks: wat moet hij bij deze zondige mens? Maar Zacheüs heeft het appèl wel begrepen en geeft vervolgens de helft van zijn bezittingen aan de armen. Het lijkt op het eerste gezicht vooral een praktische scène, maar bij Zacheüs is er toch sprake van een rolwisseling en een dieper gevoel, nieuw commitment.

Echte ontmoeting

Veel mensen in onze samenleving ervaren te weinig innerlijke beweging of toewijding van wie aan het roer staan en de koers bepalen. Terecht of onterecht, gewone levens kunnen er door gemaakt of gebroken worden. En dat is iets wat ons allemaal aangaat. Voor een groot deel komt

dat doordat we in de zichtbare verbindingen in de samenleving de menselijke schakel ertussen uit halen. Ieder leeft op z'n digitale eilandje, want zo kunnen we elkaar toch bereiken... denken we. Maar wie legt de verbinding tussen deze eilandjes? Wie is er verantwoordelijk, durft nog verantwoordelijkheid te nemen? En een echte ontmoeting ontstaat toch pas als je elkaar (weer) ziet.

In de afgelopen weken en maanden was het mooi om te zien dat er tussen de deelnemers aan de oriëntatiecursus in de Geertekerk zoveel nieuwe ontmoetingen en gesprekken plaatsvonden. Een open plek van verbinding, van met elkaar in contact komen; maar ook een plek van toewijding, van een luisterend oor voor wat de ander bezielt en meebrengt aan eigen verhaal. En voor wat je met elkaar deelt. En dat laatste is vaak meer dan je denkt, ook in de grote samenleving.

Lense Lijnen

Een toegewijde gemeenschap

Haar naam werd genoemd in een dienst en ze kreeg bloemen uit de kerk. Dat vond Jeanine de Graaf uit Wijk bij Duurstede bijzonder, omdat ze zich ineens onderdeel voelde van een gemeenschap. Het vormde de aanleiding voor dit gesprek met haar. Ze wil haar verhaal vertellen en zo illustreren wat de grote en mooie betekenis is van die gemeenschap.

Boos

“In 2019 kreeg ik kanker, een oogmelaanoom. Dat werd met bestraling behandeld. Ze ontdekten meteen ook longkanker en er volgde een spannende operatie. Voor mijn oog moest ik naar Leiden, voor mijn longen naar Utrecht. Het was een hectische, spannende periode met meerdere operaties en eindeloze bezoeken aan ziekenhuizen. Ik voelde boosheid. Waarom overkomt mij dit, waarom twee soorten kanker?”

Ik werkte als clown voor mensen met dementie en mensen met een verstandelijke beperking. Als clown breng je spel en plezier. Je maakt contact, improviseert en laat vanuit je intuïtie iets ontstaan. Dat werkt goed bij mensen die in het moment leven. Ik had de stichting Visiteclowns opgezet en die stichting groeide. Ik was directeur van deze stichting geworden en bezig met een nieuw project. Vanaf deze top in mijn leven donderde alles in elkaar. Dat maakte mij zo boos.”

Lachen in de kerk

“Ik kende de remonstranten al wel en mijn man, Peter van Vlaardingen, mijn jongste dochter en ik waren ook wel eens met Kerstavond in de Geertekerk geweest. Het mogen geloven wat je zelf wilde, sprak Peter erg aan. Wij zijn dat van huis uit niet gewend. Ik kom uit een streng gereformeerd en hij uit een hervormd gezin. We hadden tot dan niets meer gedaan met kerk of geloof. Ik was tot tranen toe geroerd toen er rond Sinterklaas een keer kinderen in de kerk waren verkleed als Piet en Sint en er werd gelachen om iets wat er door de kinderen werd gezegd. Dat je zo-

maar kon en mocht lachen in de kerk was voor mij een bevrijdende ervaring.”

Wandelen

“In de zomer van 2020 bleek mijn man ook een ziekte onder de leden te hebben. Hij werd in Nijmegen behandeld waar we achttien keer naar toe reden. De behandeling van mijn oog in Leiden ging ondertussen ook door. Toen heb ik een mail gestuurd naar Florus Kruyne. Die kwam op de fiets in zijn korte broek naar Wijk bij Duurstede. Ik ben met hem gaan wandelen en al wandelend en pratend met hem begon mijn zoektocht naar een nieuwe manier van geloven. Ik was stil blijven staan bij het verleden, bij het geloof van vroeger. Sa-

men met Peter deed ik via Zoom mee aan de oriëntatiecursus. Ik ging luisteren naar de radiokerkdiensten en vervolgens kijken naar de livestream op zondag: wat een geweldige service. We werden vriend van de Geertekerk en toen Florus met pensioen was gegaan, sprak en wandelde ik af en toe met Marthe. Zij merkte dat ik behoorlijk streng was voor mezelf. Haar boodschap was: ‘Hoe je je verbonden voelt met de gemeenschap van de Geertekerk is aan jou. Doe wat je wilt, wat voor jou goed is. En nee, je moet niks.’”

Het leven is nu

“Vorig jaar oktober ging het heel goed met mij. Ik had m’n leven weer op de rit. Toen

werden uitzaaiingen ontdekt in mijn lever vanuit het oogmelanoom. Ik kan niet meer beter worden. Mogelijk levensverlengende behandelingen wil ik niet. Mijn doel werd het halen van mijn zestigste verjaardag. In maart dit jaar heb ik dat uitgebreid gevierd. Daarna was de vraag: wat nu? Wat is mijn doel nu nog in het leven? Hoe werkt het je over te geven aan het proces van doodgaan? Ik vecht niet, want ik weet dat behandelingen mij niet meer helpen. Maar wat staat mij dan wel te doen? Ik wil nú leven en zin geven aan mijn bestaan, hoe ingewikkeld ik dat ook vind.”

Bloemen

“Ik moest huilen toen mijn naam in de gemeenschap genoemd werd. Veel mensen van de Geertekerk kennen mij niet, hebben geen idee van het verhaal achter de bloemen. Ze beseffen misschien niet dat

de Geertekerk mensen zoals ik zo'n mooi traject aanbiedt. Dat ik ruimte kreeg voor mijn eigen zoektocht, dat ik daardoor leerde dat dit mijn levenspad is. De grote boosheid is weg. Ik ben verdrietig en het is moeilijk, maar ik heb mijn lot, mijn weg aanvaard. Door mijn ziekteproces is het me niet gelukt een gezicht te krijgen in de gemeenschap. Waar ik aanhaakte, moest ik ook weer afhaken. Maar op deze manier kan ik laten merken hoeveel blijdschap en vreugde ik heb gevonden in het geloof doordat deze gemeenschap er is. Een geweldige organisatie met fijne predikanten, prachtige zang en muziek, met het orgel en Maarten de cantor: inspirerend.”

De zegen van Sint Patrick

“Deze zegenbede, die Florus altijd gebruikte, is mijn lijfspreuk geworden. Ik heb

de tekst ook een keer met mijn spreken- de pop Olle gedaan. Ik moest toen erg lachen en dat kan dus gewoon. Ik kreeg Olle na de tweede diagnose. Hij ging praten en hielp mij door de heftige periode van vorig jaar november tot januari dit jaar. Hij komt makkelijk bij mijn gevoel. Met de pop maakte ik filmpjes. Ik ging met hem in gesprek of we reageerden samen ergens op. Ik word er blij van. Het blije kind in mij kon ik kwijt in mijn gedaante als clown. Dat kan ik fysiek nu niet meer aan, maar met Olle kan ik het nog wel. Dat vrolijke en optimistische in mij, dat gaf en geeft lucht. Er is verdriet, zeker. Loslaten is moeilijk. Ik ben te jong, mijn twee dochters zijn nog zo jong (31 en 22). Ik voel me gesteund door God, zoals dat ook zo mooi wordt verwoord in die zegen.”

Ineke Ludikhuize

Omdat je het beloofd hebt

Dit beeld, zomaar op een ochtend ergens in een kerk*, ontroert mij. Juist in het ongeziene van deze handeling – er is dan nog bijna niemand in de kerk – spreekt de kracht van toewijding zo sterk.

Niet omdat het je iets oplevert, maar omdat je iets bijdraagt.

Niet omdat het spectaculair is, maar omdat het van waarde is voor wie er straks zullen zijn.

Niet omdat je er applaus voor krijgt, maar omdat je ooit 'ja' zei op een vraag.

Niet omdat het bijzonder is, maar juist omdat het gewone zo belangrijk is.

Niet omdat jij gezien wordt, maar omdat de mensen straks zien waar ze moeten kijken.

Niet omdat je er gezonder of fitter van wordt, maar omdat het in je agenda stond.

Niet dat het de wereld verandert, maar wel: je bent straks even samen in die andere wereld.

Niet omdat je er altijd zin in hebt, maar omdat het zinvol is.

Omdat je doet wat je beloofd hebt.

Jan van Aller

* Kerk van de Vrijzinnigen Schiedam, Westvest. Deze geloofsgemeenschap (voorheen Nederlandse Protestanten Bond) is opgericht door dominee François HaverSchmidt (1835-1894), als dichter bekend onder pseudoniem Piet Paaltjens. Met enorme toewijding (!) heeft hij zich ingezet om de levensomstandigheden van haven- en fabrieksarbeiders in Schiedam te verbeteren.

Iconen schilderen: ambacht met toewijding

Lucy Hardeman-Dieleman is fysio- en haptotherapeut, draaide mee in de huisartsenpraktijk van haar man en kreeg vier kinderen. Tussendoor begon ze een studie psychologie die ze wegens ernstige zwangerschapsvergiftiging niet af kon maken. Nu ze al een tijd officieel met pensioen is, heeft ze nog steeds haar eigen praktijk aan huis. Naast werk en allerlei andere activiteiten heeft ze de afgelopen jaren (sinds ongeveer 2005) geleerd om iconen te schilderen, waarbij het gaat om – zoals ze het zelf formuleert – ‘toewijding aan het proces’.

Verbinding zoeken

Haar ouders waren streng gereformeerd. Toen ze de kinderen niet op een net zo gereformeerde school ver weg wilden doen, werden ze uit de kerk gezet. De ouders sloten zich toen nog wel aan bij de hervormde kerk, maar verloren allengs hun belangstelling voor geloof. Zelf hield Lucy wel die belangstelling.

“Rond mijn vijfendertigste ging ik in Utrecht op zoek en kwam uit bij de Geertekerk. Het was en is de kerk waar ik me mee verbonden voel. Wel heb ik ook altijd de behoefte gehad om afstand te houden, niet te dicht bij het vuur te komen. Soms, bijvoor-

beeld in mijn werk, heb ik een ervaring van verbondenheid op zielsniveau. Als ik aan het werk ga, koppel ik me los van alles om me te kunnen concentreren op de cliënt. Zo’n soort verbinding kan ook ontstaan met de afbeelding op een icon. Of misschien is het bij een icon meer dat ik verbinding voel met mezelf. Dat ik bij mezelf thuis kom.”

Ambacht

“Tekenen kan ik helemaal niet. Dus ik dacht dat iconen schilderen niets voor mij zou zijn. Na een inleidende workshop ben ik toch lessen gaan volgen. Ik ontdekte dat het maken van de kleuren wel een persoonlijk en creatief proces is, maar dat het schilderen toch meer een ambacht is. Het gaat om het overtrekken en inkleuren van gegeven afbeeldingen. De kleurstelling ligt ook vast. Het is niet de bedoeling dat je afwijkt van de regels. Dat doe ik wel eens, maar dat ‘hoort’ dus niet. Langzamerhand kreeg ik ervaring met het trekken van strakke lijnen, het schilderen van gezichten en kleding. Op de les zaten ook schilders. Dan zie je wel het verschil. Zij pakten die technieken veel sneller op. Maar ook zonder enig talent kom je er wel.”

Tijd en toewijding

“Het kost niet alleen veel tijd om iconen te léren schilderen, het blijft altijd een tijdrovend proces. Alles begint met een gebed, een iconengebied. Ik probeer ook zoiets, een korte stilte, dan het Jezusgebed (dat is het voortdurend innerlijk of hardop bidden van de naam Jezus Christus). En ik zorg voor een passende sfeer met bijvoorbeeld muziek uit het klooster van Chevetogne. Het maken van de tempera (verf) en alles precies opschrijven – voor het geval je te weinig hebt van een bepaalde kleur en je moet bijmaken – kost ook veel tijd. Als je eindelijk kunt gaan schilderen, kom je van alles van jezelf tegen. Mijn leven is vaak druk en haastig geweest. Dat kan niet bij iconen schilderen. Rust is belangrijk. Je moet je toewijden aan het proces. Ik heb nooit zo nagedacht over dat woord, maar het is

echt een goed woord voor wat er van je gevraagd wordt. Ik krijg ook iets met de afgebeelde personen aan wie de icon is toegewijd. Ik verbind me met zo’n icon. Uiteindelijk is de ervaring van het bij mezelf thuiskomen het belangrijkste.”

Wijding

“Graag schilder ik Griekse of Koptische (Egyptische) iconen. Bij deze soort iconen gebruik je een gesloten manier van schilderen. Russische iconen zijn transparanter. Koptische iconen doen mij denken aan West-Afrika waar Carel en ik een aantal jaren gewerkt hebben. De kunst daar had ook dat kleurrijke en zogenaamd ‘primitieve’. Ik ben gelukkig niet zo perfectionistisch en kan er op een bepaald moment een punt achter zetten. Als een icon af is, kan er een wijding plaatsvinden. Ik laat mijn iconen altijd wijden. In de rooms-katholieke kerk van Bunnik is dat mogelijk. Iconen zijn iets van de Oosterse orthodoxie, maar er zijn wel rooms-katholieke priesters die gerust iconen wijden. Zo’n wijding heeft wel iets. Met m’n hoofd vind ik het niet belangrijk. Maar het voelt als een mooie afsluiting van het lange proces van het maken.”

Ineke Ludikhuizen

Een blije, gelukkige 'silverlinge'

Ik geef de pen door

Sinds een paar jaar rijd ik met veel plezier vier maal per jaar op mijn scootmobiel van Nieuwegein naar de bijeenkomst van de 'silverlingen', zelfs door de stromende regen. In coronatijd konden we niet bij elkaar komen, maar dan belden we met elkaar. Deze groep is ooit door Jan-Willem Nieuwenhuijsen opgezet en begeleid, samen met Marieke Straver. Toen ik in 2019 ging meedoen had hij het net overgedragen aan Piet van Leeuwen. Zijn vrouw Ank heeft de rol van Marieke overgenomen. Zij zijn onze toegewijde gespreksleiders.

We praten over van alles wat ons als ouderen zoal bezig houdt: bijvoorbeeld de steeds grotere afhankelijkheid van hulp van anderen en onze moeite om daarom te vragen. Liever helpen we zelf iemand. Juist daarom zou het toch niet zo moeilijk moeten zijn. Het gaf ons een goed gevoel

als we anderen hielpen. Dat gunnen we die ander toch ook? Dus probeer ik dat, laat ik me helpen en ben blij! In de groep kunnen we elkaar goede tips geven, bijvoorbeeld over het vinden van passende woonruimte bij de veranderende omstandigheden of over wat we wel of niet willen bij medische onderzoeken of over wat er in een levenstestament kan staan. Ook ontstaan er mooie gesprekken over wat ons nog vreugde geeft en wat de balans is als we over ons leven nadenken.

Zelf ben ik eigenlijk heel tevreden met mijn leven. Ik heb met veel liefde en toewijding mijn drie kinderen grootgebracht. Met veel plezier en inzet heb ik gewerkt met kinderen in het speciaal onderwijs. Ik heb ervaren dat daar met heel veel toewijding gewerkt werd om die kinderen met hun speciale problemen verder te helpen. Ik heb mijn best gedaan om het

met mijn echtgenoot vol te houden, maar na 25 jaar ben ik toch opgestapt. Daarna had ik het geluk om gedurende acht jaar een heel liefdevolle relatie te hebben met mijn tweede man, die helaas jong stierf. Maar met zijn twee dochters en familie heb ik nog steeds heel goed contact, evenals met mijn kinderen en elf kleinkinderen. Oma-zijn was ook wel het enige wat me gelukkig maakte in de eerste tijd van rouw om zijn dood. Mijn hele leven heb ik vrijwilligerswerk gedaan, vaak in de kerk, maar ook in de hockeyclub, de toneelvereniging enzovoort. Nu ik met pensioen ben, doe ik dat nog steeds met veel plezier. Ik help mensen onder meer met hun belastingaangifte. Zij worden daar blij van en dat maakt mij weer blij. Zo simpel is het.

Ineke van den Bergh

Stille krachten

In de RGU-gemeenschap zijn heel veel mensen vrijwillig actief en vervullen met grote toewijding een scala van taken. Velen van hen zijn zichtbaar en/of bekend, zoals kerkenraadsleden, kosters, diaconie- en contactleden, leden van diverse commissies, collectanten en redactieleden. Maar er zijn ook veel mensen die hun taken vooral achter de schermen verrichten. Dat zijn vaak essentiële taken voor het goed reilen en zeilen van de organisatie. In het licht van het thema *Toewijding* brengen we een aantal van deze 'stille krachten' en hun werkzaamheden hier eens voor het voetlicht.

Hans Kapteijn (foto) verzorgt het secretariaat en de ledenadministratie, de tekst op de achterkant van de liturgie en het printen en vouwen daarvan (samen met Cor Stolk). Hij regelt het sleutelbeheer en het verzekeringsbeheer en -beleid.

vaste groep van 15 mensen die dat al jaren doen. Wie dat ook eens wil doen is welkom!

Liesbeth zet het jaarprogramma in de agenda, maakt vooraankondigingen van speciale activiteiten en maakt aankondigingen voor Instagram en Facebook. Wie zich daarop beweegt kan door middel van een 'duimpje' aandacht genereren voor de Geertekerk en/of de remonstranten of een van de activiteiten.

Cor Stolk (foto) beheert de twee computers en twee printers in de kerk en regelt verdere ICT-zaken.

Samen met Hans Kapteijn verzorgt hij de ledenadministratie en het printen/vouwen van de liturgieën.

Cor zit in de werkgroep 'gebouwbeheer' en regelt met name de praktische technische zaken in de kerk samen met kerkmeester Jeanne van Bree. Vanuit de werkgroep 'audiovisueel' regelt hij technische zaken rondom geluid en camera's en doet de mailverwerking online@geertekerk.nl. Tevens zorgt Cor voor transport van de dozen met gedrukte Geertebrieven naar de kerk, waar ze verzendklaar gemaakt worden.

Liesbeth Orthel en Rinus Gerlofsma (foto) verzorgen de RGU website. Rinus al een jaar of zeven en Liesbeth nog veel langer. Beurtelings zijn zij webmaster van de week. Ze verwerken dan de berichten in de webmaster mailbox, over concerten, kerkenraadzaken, programma van de RGU, etc. Ze zorgen voor aankondiging van de kerkdiensten, ook die van West-Betuwe en Schoonhoven.

Wekelijks plaatsen zij een blog die mensen uit onze gemeente schrijven. Dat is een

Annemieke Straver (foto) doet al sinds 1996 de boekhouding van de RGU. In principe vindt dat werk plaats op het kerkelijk bureau. Wat voorwerk kan thuis gebeuren, maar het invoeren in de computer doet Annemieke altijd op het kantoor.

Aalke Blindenbach-Ringers (foto op volgende pagina) maakt de kosterstroosters en past de instructie voor de koster aan de actualiteit aan. Geregeld zijn er veranderingen. Aalke werft nieuwe koster en werkt hen meestal ook in. Jaarlijks organiseert ze een bijeenkomst voor de koster. In coronatijd kwam daar de klad in, maar nu zal dit weer plaats gaan vinden.

Aalke doet dit alweer zo'n tien jaar sinds zij uit de kerkenraad trad. Daarnaast maakt

ze een rooster voor de bloemendienst. Bij toerbeurt – gemiddeld twee keer per jaar – verzorgen mensen de boeketten voor de zondagse kerkdiensten. Wie ook eens bloemen wil verzorgen is welkom!

Elly Scholten (niet op de foto), **Jeep Meesters**, **Nel Cornelissen**, **Hans en Wil Everwennink**, (foto onder v.l.n.r.) vormen de 'plakploeg'. Onder het genot

van koffie/thee en koekjes maken zij zes maal per jaar aan de tafel in de Opkamer de ruim 600 Geertebrieven verzendklaar en zorgen dat ze op het postkantoor komen. Hans beheert en verdeelt daarnaast ook al jarenlang de bladmuziek voor de cantorij. En samen met dochter Simone stelt hij het rooster op voor de collectanten.

Inge van de Pavoordt (foto rechts) beheert de agenda waarin afspraken gemaakt worden voor vergaderingen en bijeenkomsten van groepen in de foyers of andere ruimtes, voor repetities in de kerkzaal. Ze zorgt dat ruimtes verwarmd zijn, dat de kerk toegankelijk is voor mensen die geen sleutel hebben en geeft aanwijzingen hoe de ruimtes achtergelaten moeten worden: schoon, opgeruimd en op slot. Ook houdt ze contact met onze exploitant Heirloom. Er wordt heel veel in de kerk georganiseerd: naast concerten en vergaderingen zijn er congressen, diploma-uitreikingen, repeti-

ties van orkesten, tango avonden of diners. Het spannendst is als er – altijd op korte termijn – een uitvaart ingepland wordt. De Geertekerk is een gewilde ruimte daarvoor. De mogelijkheden voor streaming, het luiden van de klokken, de prachtige orgels en brandende kaarsen in de kronen maken dat uitvaartorganisaties onze kerk weten te vinden.

Jeanne van Bree (foto) draagt als kerkmeester zorg voor het in standhouden van het gebouw en de inventaris (orgel e.d.). Zij zorgt ervoor dat het meerjarenonderhoudsplan wordt uitgevoerd. Dit houdt onder meer in de opstelling van een begroting voor het groot- en klein onderhoud en het regelen en begeleiden van de betreffende werkzaamheden.

Jeanne adviseert de kerkenraad bij het verduurzamen van het gebouw en bij het ontwikkelen van een visie voor de toekomst. Met de Stichting Fonds Geertekerk werkt ze samen voor het aanvragen van subsidies voor de instandhouding van het gebouw.

Carien van Gijn (foto) is één van de leden van het Utrechts Klokkenluiders Gilde (UKG) binnen de RGU. Naast de klokken

van de Geertekerk luiden zij ook op de Domtoren, Jacobikerk, Buurtoren, kerkje Blauwkapel en het Bartholomeus gasthuis. Het UKG kent leermeesters/luidmeesters en gezellen/luiders en ook gewone verenigingsleden. UKG steunt het behoud van de Utrechtse luidklokken en het handmatig klokgelui. Een luiding heeft altijd betekenis: oproep voor de zondagsdienst, een kerkelijke feestdag, een trouwdienst, een uitvaart, een herdenking, een gezamenlijke maaltijd. Carien geniet ervan om kerkklokken te luiden en in het bijzonder in haar eigen kerk. Ze draagt dan met trots haar rode UKG-jekker met drie goudkleurige versiersels. De twee luiders bereiken de luidzolder van de Geertekerk via een klein deurtje, een steile trap en een wenteltrap; het uurwerk passerend komen ze bij de luidtouwen om de Ghertrut (1477) en de Jesus Maria Johannes (1506) te gaan luiden.

Werkgroep audiovisueel bestaat uit **Ilse Kiekebosch en Martijn Lijzen** (foto onder), **Cor Stolk, Martijn Noordermeer, Hugo Quené en Hugo Lijzen**.

In koppels verzorgen zij tijdens de diensten het geluid in de kerk en de online uitzending. Gemiddeld eenmaal per twee of drie weken.

In coronatijd is er professionele apparatuur aangeschaft en heeft Maarten van der Bijl de werkwijze uitgezet. Anderhalf uur voor de dienst begint het klaarmaken van de spullen. Regelmatig moeten daar verschillende aanpassingen van camera's en snoeren plaatsvinden, afhankelijk van de opstelling in de kerk. Zowel vooraf als tijdens de dienst vraagt het technisch inzicht en oplossend vermogen om alles goed te laten verlopen. In de loop van de tijd zijn er verbeteringen en toevoegingen gedaan. De camera's kunnen bijvoorbeeld nu op afstand bewegen en in- en uitzoomen en delen uit de liturgie worden ondertiteld. Er is een fijne energie in de groep: iedereen heeft inbreng, is betrokken om elkaar te helpen en ook bereid om diensten te doen. Leuk weetje: afgelopen jaar was tijdens de kerkdiensten gemiddeld 60% bezoeker in de kerk en 40% bezoeker online.

Trudy Schreuder Goedheijt

Borduren met toewijding

Let's grow flowers, not walls is een community borduurproject onder leiding van beeldend kunstenaar Jolanda Schouten. Mensen uit alle windstreken borduren samen aan een tuintapijt van 9 meter lang.

Borduursteken hebben een geschiedenis en betekenis die verbonden zijn aan cultuur en identiteit.

Dit project startte in de zomer van 2021 samen met de kinderen van het AZC Utrecht. Hun moeders namen het over. En nu gaat het als een vliegend tapijt over de stad. De schildering op het tapijt is geïnspireerd op het antieke Perzische tuintapijt waarop vaak de ideale tuin verbeeld wordt.

Anne-Marie Rixen borduurt met grote toewijding mee aan het tuintapijt. Sinds vorig jaar is zij vriendin van de Geertekerk. Het project sluit volgens Anne-Marie heel mooi aan bij de waarden en uitgangspunten van de RGU. Zij vertelt er enthousiast over: "Borduren is een doorgaande beweging. Iedereen kan aanschuiven en meeborduren. Het is een vorm van communicatie, van verbinding, van taal. Je ziet bijvoorbeeld

iets wat jouw hand vraagt, jouw toevoeging. Of je voelt je uitgenodigd door een borduursel om in te stappen en verder te gaan. Maar net zo goed trek je je terug in je eigen borduurbubbel en sluit je je af. Het kan allemaal.

Je kunt het zien als een gesprek op het linnen en ook als een gesprek met je buurvrouw of overbuurvrouw (helaas zijn er weinig mannen). Een kennismaking, een ontmoeting, uitwisseling, leren van anderen. Verbinding, letterlijk en figuurlijk. In elk geval: toewijding!"

Afgelopen maanden is er geborduurd in de Stadsschouwburg. Tot en met 8 juni wordt er geborduurd in de bibliotheek op het Neude, elke zondagmiddag van 13:30 tot 16:00 uur. Iedereen is welkom om te komen borduren, ervaring niet nodig. Het tapijt verbindt de deelnemenden op ontelbare manieren door het combineren van tekeningen, patronen en kleurcombinaties. Meer informatie kunt u vinden op www.letsgrowflowersnotwalls.nl.

Trudy Schreuder Goedheijt

Wat draai jij?

In deze rubriek vertellen mensen welke muziek zij 'draaien' en welke muziek 'dragend' voor hen is. Deze keer deelt Jeep Meesters dat met ons.

Orgel en blues

Het is bijna een vast ritueel in de Geertekerk. Veel kerkgangers zullen er geen weet van hebben, omdat ze op weg zijn naar de koffie, de boekentafel of naar buiten gaan. Zo niet Jeep Meesters. In zijn eentje luistert hij na afloop van de dienst aandachtig naar de laatste klanken van het orgel. Hoe alle registers voor de laatste keer op deze zondag open gaan. Om aansluitend voor de organist te applaudisseren. "Voor mij heeft de muziek van het orgel een dragende functie binnen de kerk. Het kan mij erg ontroeren, als Maarten bijvoorbeeld heel lichtvoetig mooie melodielijntjes door een stuk heen kan weven en ertegenin kan spelen. Ik hoor steeds weer nieuwe dingen."

Als domineeszoon kreeg Jeep de liefde voor orgelmuziek met de paplepel ingegoten. Vooral omdat zijn broer ook organist was. "Op zijn brommer gingen we de orgels langs op het Overijsselse platteland. Die moesten toen nog opgepompt worden met blaasbalgen. Vlak voor zijn overlijden nam mijn broer afscheid van iedereen met een speciaal orgelconcert in de Domkerk. Hij wilde overbrengen wie hij in zijn leven was en wat hij wilde nalaten. Voor ieder van ons had hij een

bepaald stuk gekozen. Mijn vrouw overtuigde mij opnames van dit concert te maken. Ik zet het nog wel eens op. Het roept emoties op, maar geeft mij ook veel energie." Als het gaat om de orgelmuziek, dan is de BWV 542 van Bach wel het topstuk voor Jeep. "Die ken ik bijna uit mijn hoofd en begint met een heel vlot inleidend gedeelte – de Fantasie – en dan krijg je de fuga en daar zit een melodielijn in, waar ik tranen van in mijn ogen krijg. Dat draagt mij."

Voor Jeep is het een kleine sprong van de orgelmuziek naar zijn andere muzikelliefde, de blues. "Vooral in de muziek van Nina Simone komt alles wat mij raakt samen. Klassieke muziek, piano, kerkmuziek, jazz, gospel blues. Het is voor mij pure emotie. Als ik in een mindere periode zit, kan ik heerlijk zwelgen op 'Nobody knows you when you're down and out' of mij identificeren met haar boosheid in 'Backlash Blues'. Voor mij was dat laatste nummer mijn eerste kennismaking met bluesmuziek. Het komt meteen binnen in zijn eenvoud en puurheid. Voor mij is het heel troostend."

Jeep is niet alleen een luisteraar. Al 23 jaar zingt hij in de cantorij van de Geertekerk. "Zingend leer ik Hem beter kennen. Samen proberen we in de kerk een weg te vinden in ons geloof en wie God voor ons is. Als ik het niet meer weet, kan ik het zingend uiten. Meer dan in gesproken woord. Voor mij is het een vorm van gebed. Je maakt connectie met de wereld van het geloof. Ik ervaar dit ook in de blues, als ik bijvoorbeeld het nummer 'The Sun is Shining' van Elmore James hoor. The Sun is shining, although it's raining in my heart."

Met zijn cantorij-maatje Jan Willem Schokking treedt hij sinds kort ook op met vooral authentieke bluesmuziek. "Dankzij Jan Willem verdiep ik me nu in de beginperiode van de blues. Elmore James, Muddy Waters, Lightnin Hopkins. Voor mij gaat weer een hele nieuwe wereld open. Mijn wens is nog eens een avondvullend programma te maken over Nina Simone."

Gerard van den Berg

Nina Simone

Serra Schouwstra

Op 27 maart jl. vierde Serra Schouwstra haar verjaardag in de kerk, samen met de cantorijleden. Na afloop bracht ze nog even wat naar de keuken en ineens zeeg ze ineens. Eerste hulp werd gelijk geboden, maar het hielp niet. Serra overleed op de dag van haar 77ste verjaardag op de plek die haar zo dierbaar was, in de Geertekerk.

Bij haar afscheid lazen we over de tuin die de mens had gekregen om te bewerken en te bewaren: woorden die zo bij Serra pasten. Haar tuin was haar lust en haar leven. Het was de plek waar zij veel tijd doorbracht, maar die haar ook troost en rust kon schenken in moeilijker tijden. De zorg om wat haar was toevertrouwd vertaalde zich nog op andere manieren in haar leven: de zorg voor haar kinderen, kleinkinderen, maar ook voor alle mensen die met hen verbonden zijn en waren. Ook in haar werk als apotheker was ze heel betrokken bij de mensen. En natuurlijk bij de Geertekerk. Op heel veel verschillende manieren heeft ze zich ingezet: in verteluur, diaconie, kerkenraad en op het laatst als contactlid voor Soest, waar ze zelf ook woonde. Samen met kleindochter Sharon kwam ze heel graag in de kerk.

Een week na haar plotselinge overlijden, in de Stille Week, namen we afscheid van haar. Vol ongeloof omdat ze zo uit het leven was weggerukt, maar dankbaar voor het feit dat zij niet geleden had en zo van de laatste dagen van haar leven had genoten; en gedragen door een intens gevoel van verbondenheid met haar op de plek die haar zo dierbaar was, de Geertekerk.

Marthe de Vries

Joanna Catharina Verhey-Ijssel de Schepper

Op Paaszondag overleed in Bilthoven ons lid Joan Verhey. Zij werd 96 jaar. Joan kwam enkele jaren geleden vanuit Groningen naar Bilthoven om dichtster in de buurt van haar kinderen te zijn. Bij

de Groningse remonstrantse gemeente was zij actief betrokken, onder andere in de religieus-filosofische Spirituele Kring. Daarin werden afwisselend oudere en moderne theologen en filosofen besproken. Zij nam hier met verve aan deel. Zij was ook betrokken bij de groep Heggespraak, een samenwerking van humanisten en vrijzinnigen. In Bilthoven kon ze wegens haar fysieke beperkingen niet op die manier betrokken zijn en dat miste ze. Opvallend waren haar humor en rijke schat aan verhalen. Je kunt haar goed typeren als een 'geestig mens', waarbij de taal haar instrument was. Ze kon geestig vertellen, met rijke woordvondsten, maar ook heel precies benoemen wat haar raakte. Zij kende teksten en gedichten uit haar hoofd zoals dit fragment uit de *Zeestraet* van Constantijn Huygens:

*O slibberige maet van wesen en bedrijven.
O kostelicke Tijd, wat soecktm' u te verdrijven?
U met de schouderen te stooten als een' vodd,
Die nergens goed voor is?*

De afscheidsplechtigheid vond op 15 april plaats in Bilthoven, te midden van haar grote familiekring. Op de rouwkaart stonden haar eigen woorden: 'De kleine druppel valt en heeft zijn kort bestaan helder afgerond.'

Lense Lijzen en Marthe de Vries

René Romano Alexander van Gruting

Op 11 april overleed René van Gruting na een ziekbed van ruim een jaar. René (*1948) was Utrechter van geboorte en kwam als kind al in de Geertkerk. Pas in een latere fase van zijn leven zou hij zich bij de remonstranten aansluiten. Hij studeerde Nederlands en was een aantal jaren leraar. Zijn grote passies waren taal, kunst en geschiedenis waar hij boeiend over kon vertellen. Begin jaren tachtig kon hij conservator worden van kasteel Huis Bergh in het Gelderse 's-Heerenberg waar hij de collectie Van Heek beheerde. Het was de tijd van zijn leven waar hij letterlijk kon opgaan in kunst en geschiedenis door onder andere het maken van tentoonstellingen. Hij voelde ook dat hij een missie had op cultureel gebied en kwam daarvoor graag in de benen.

In een volgende periode werd hij zelfstandig uitgever, werk dat hij ook weer met veel passie deed. Mooi uitgegeven boeken getuigen daarvan. Voor bestuurlijk werk werd vaak een beroep op hem gedaan en niet vergeefs. Daarvan profiteerde niet alleen de vereniging van zelfstandige uitgever, maar bijvoorbeeld ook de Arnhemse remonstranten waar hij als penningmeester in de kerkenraad kwam. "Ik ben bang om op te scheppen", zei René toen ik vorige zomer met hem en zijn partner Evelien het familiegraf (in de Ring van Zoicher) op de begraafplaats Soestbergen bezocht. Maar het paste helemaal bij hem dat hij daar zijn laatste rustplaats zou vinden.

De afscheidsdienst in de Geertekerk maakte voor hem de cirkel rond. Zijn partner, zijn twee dochters en hun partners, vele familieleden en vrienden waren aanwezig en een groot aantal begeleidde hem – lopend – naar Soestbergen waar nog een korte ceremonie was. We zullen hem met liefde en eerbied gedenken.

Lense Lijzen

Een bewogen geschiedenis

Aflevering 11: Gertrudis van Nijvel

“Papa, dit is het beste huis ooit. Ik wil hier altijd blijven wonen.” Het is vrijdagavond 17 maart. In de achtertuin geniet ik samen met mijn zoon van het klokgelui van de Gertrudiskerk, waarvan de toren achter onze schutting opdoemt. Het is voor ons een bijzonder moment, omdat het beieren in de toren van de leegstaande, voormalige Rooms-katholieke kerk nog maar zelden te horen is. De laatste keer was dat in coronatijd. Maar vanaf dit jaar komt daar verandering in. Op 17 maart, de naamdag van Sinte Gertrudis van Nijvel, worden de klokken wéér geluid zoals het jarenlang traditie was. De klokkenluiders van het Utrechtse Klokkenluiders Gilde spoeden zich om 19.30 uur naar de klokken van de Geertekerk, de oud-katholieke Sint Gertrudiskathedraal aan het Willemsplantsoen en de Gertrudiskerk in de Rivierenwijk. Tien minuten lang laten ze samen de klokken van de drie Gertrudiskerken horen, daarbij geen onderscheid makend of de kerk nog in gebruik is of niet.

Wie was Gertrudis van Nijvel en wat zorgt ervoor dat we ons nog met haar verbonden voelen?

De kattenvrouw

Als eerste maak ik een rondgang op sociale media om te kijken hoe Gertrudis van Nijvel in deze tijd nog voortleeft. Al snel ontdek ik dat ze bij veel mensen bekend staat als de kattenvrouw. Op Instagram lees ik: ‘Een plaatje van de heilige Gertrudis, omdat ik vandaag jarig ben en mijn naam Geertruida is. Gertrudis werd slechts 33 jaar, maar ze had dan ook keihard gewerkt. Ze was abdis, sticht-

te kerken, werkte onvermoeibaar voor de armen en verrichtte wonderen. En ze is de patroonheilige van de kat, dus je weet bij wie je terecht kunt voor zorgen over je spinnende huisdier.’ Op Pinterest duiken meerdere afbeeldingen van Gertrudis met katten op. Deze associatie gaat terug naar de enorme gastvrijheid voor zowel mensen als dieren, waar deze heilige bekend om stond. Ze werd ook aangeroepen bij de bestrijding van ratten- en muizenplagen. Ook wordt ze met katten geassocieerd, omdat ze vaak bad voor de mensen in het vagevuur. Kunstenaars uit die tijd symboliseerden namelijk die zielen als muizen, waar katten graag op jagen.

Abdij van Nijvel

Gertrudis wordt in 626 na Christus geboren in het Belgische Landen. Ze is de dochter van Pepijn van Landen, de hofmeier (hoofd van de huishouding) van Austrasië. Haar moeder is de heilige Ida van Nijvel en haar zus is de heilige Begga. Als jong meisje besluit Gertrudis haar leven in dienst van God te stellen. Als een prins haar op een feest ten huwelijk vraagt, antwoordt ze: “Ik heb als bruidegom gekozen de eeuwige schoonheid die de oorsprong is van de schoonheid van alle schepselen. Hij die oneindig veel rijkdommen bezit en door de engelen wordt aanbeden.” Vanaf haar twintigste krijgt Gertrudis de leiding over de door haar moeder gestichte abdij van Nijvel. Ze zorgt voor de armen en bouwt scholen, gasthuizen en kapellen. Ook laat ze van heinde en verre geleerden en boeken komen om haar zusters te onderwijzen. Veel van haar tijd brengt ze biddend en vastend door. Uiteindelijk sterft ze op 33-jarige leeftijd aan uitputting. Sindsdien wordt haar overlijden in Frankrijk, Duitsland en de Lage Landen herdacht.

Utrechtse liefde voor Sinte Gertrui

Verspreid door Nederland staan nog tientallen kerken die aan Gertrudis zijn gewijd. De oudste is in Nijmegen bij het terrein waar nu het Valkhof Museum is. In Utrecht zijn drie kerken en een kapel aan Gertrudis gewijd. Naast de hierboven genoemde kerken is dat ook de Sint Gertrudiskapel in de Mariahoek, die jarenlang dienst deed als schuilkerk voor de uit de Geertekerk verdreven katholieken.

Hoe Gertrudis precies haar weg naar Utrecht heeft gevonden en waarom onder meer de Geertekerk haar naam draagt kan ik niet achterhalen. Dat haar naam steeds meereist in de tijd, blijkt wel uit het boekje 'De liefde van Sinte Geertrui', dat in 1924 verschijnt ten bate van de Sint Gertrudiskerk in de Utrechtse Rivierenwijk. Pastoor Van der Heijden van de nieuwe parochie sluit zijn voorwoord als volgt af: "Moge de in aanbouw zijnde Sint Gertrudiskerk, als ook deze legende, brengen meer kennis van en daardoor nog meer liefde en vereering voor de eertijds ook in onze stad zoo gevierde Heilige."

Uit een rondgang langs de aan Gertrudis gewijde kerken in Utrecht blijkt dat je haar betekenis nog in verschillende hoedanigheden tegenkomt. Zo vind je in de Sint Gertrudiskathedraal een beeld van Gertrudis, waarin ze is afgebeeld als koningsdochter in een gewaad van blauw met goud met in haar handen een kerkboek dat opengeslagen is bij het evangelie van de wijze en de dwaaze maagden. Ook in de inmiddels ontwijde Gertrudiskerk in de Rivierenwijk staat nog een beeld van haar. Het is één van de objecten die niet verwijderd mag worden uit de kerk. Dus ook de toekomstige sportschool-gangers zullen geconfronteerd worden met Gertrudis. Ik moet gniffelen om die gedachte.

In de Geertekerk wordt de link met Gertrudis naast de klok 'De grote Ghertrut' gemaakt met de vaas, waar de bloemen in worden gezet. In het mozaïek op de vaas heeft kunstenaar Antoinette Gispens voorstellingen uit het leven van de heilige Gertrudis verbeeld. Een mooiere manier om de beschermheilige van armen en reizigers te eren is in mijn ogen niet denkbaar. Goed om mee te nemen als je met of zonder bloemen de kerk verlaat. En mocht je over de Geertebrug komen, vergeet dan niet nog even bij de lantaarnconsole te kijken. Daar tref je Sinte Gertrudis zo verzonken in gebed, dat muizen ongestoord over haar staf lopen.

Gerard van den Berg

BRONNEN

www.delpher.nl

www.oudutrecht.nl

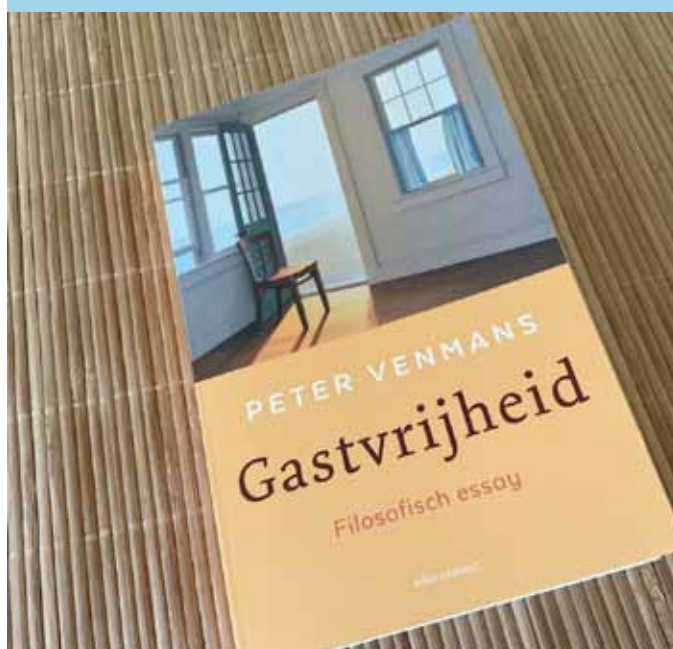
www.kerkenkijken.nl

www.utrecht.oudkatholiek.nl

Bijeenkomst

Twee zomeravonden over 'gastvrijheid'

Op donderdag 3 augustus en donderdag 10 augustus houden wij twee zomeravondbijeenkomsten over gastvrijheid, naar aanleiding van het onlangs verschenen gelijknamige boek van Peter Venmans. Voor deelname is het niet noodzakelijk het boek gelezen te hebben.

De insteek zal zijn: 'onthalen of betalen?'

In onze westerse wereld is de context van gastvrijheid een andere geworden en heeft de oproep tot gastvrijheid de plaats ingenomen van gastvrijheid zelf. Hoe gaan wij zelf om met gastvrijheid in ons persoonlijk leven?

Plaats: Gaspeldoorn 10, 3984 AX Odijk

Data: 3 en 10 augustus 2023

Aanvangstijd: 20.00 uur, koffie/thee vanaf 19.45 uur

Leiding: Heine Siebrand

Aanmelden: birgittasiebrand@gmail.com

‘Zomaar een dak boven wat hoofden’

Het leien dak van de Geertekerk is 70 jaar oud en aan vervanging toe. Dit gaat de komende 10-15 jaar in fasen gebeuren. In 2017 zijn de eerste dakvlakken al vervangen en dit jaar volgen de volgende vier dakvlakken. Deze restauratie is van groot belang voor het behoud van de kerk. Begin mei start onze Zeeuwse aannemer Jobse met het vernieuwen van het dak. Niet alleen de RGU ziet het belang van deze restauratie, verschillende subsidiegevers zien dat ook. Eerder was de Rijksoverheid via een zogenaamde SIM-subsidie bereid om voor dit dak diep in de buidel te tasten. Het afgelopen jaar is daarbovenop door de Stichting Fonds Geertekerk (SFG) een zevental fondsen of subsidiegevers bereid gevonden om een bijdrage te leveren. Wim Edelman (penningmeester van SFG) zegt hierover: “We zijn dankbaar en ook wel trots dat het gelukt is om via SFG 56.500 euro aan aanvullende subsidie te verwerven. In deze tijden van stijgende kosten is die aanvullende subsidie hard nodig. We gaan overigens door met werven van aanvullende bijdragen voor het dak en voor toekomstige noodzakelijke projec-

ten. Ook individuele bijdragen zijn welkom. Ook daarop richt SFG zich, bijvoorbeeld middels de betaalkaas voor bezoekers van de kerk.”

De kerkmeester, Jeanne van Bree, heeft haar handen vol aan de aanstaande restauratie en voert overleg met de aannemer en het architectenbureau BBM, dat de verbouwing leidt. Jeanne ziet er naar uit dat het werk na jaren van voorbereiding nu einde-

lijk begint. “Het aankloppen van de leien geeft geluidsoverlast in de kerk. In de planning van de aannemer is rekening gehouden met de activiteiten in de kerk zodat er op die momenten niet gewerkt wordt op het dak. Als de steigers zijn geplaatst dan kan Jobse het dak op. Als er zich geen onverwachte zaken voordoen hopen we dat kort na de zomervakantie alles is afgerond”.

Margriet Adema, penningmeester gebouwen

Stervelingen onder elkaar

Onder deze noemer zijn er in RGU-verband sinds 2022 diverse bijeenkomsten georganiseerd over het thema ‘de allerlaatste levensfase’. Oftewel de stervensfase. Het ging daarbij steeds om twee middagen of ochtenden waarop een groep van 10-15

deelnemers met elkaar ervaringen, denkbeelden, emoties en kennis konden delen over een onderwerp waar veelal meer over gepiekerd dan gesproken wordt. Ondergetekenden, beiden met jarenlange ervaring in het geven van hospicezorg, verzorgden inleidingen over het stervensproces en over de omgang met iemand die gaat sterven. Daarna volgde een kringgesprek onder leiding van de predikant. Het bleek voor velen bevrijdend te zijn om te kunnen spreken en nadenken over de letterlijke kant van het ‘sterveling’ zijn en over je rol als naaste bij een stervende.

Deze mogelijkheid willen we graag voort-

zetten. Momenteel beraden we ons over hoe we dat het beste kunnen doen. Een mogelijkheid zou kunnen zijn dat een reeds bestaande gespreksgroep ons aanbod wil opnemen en agenderen in één of twee eigen bijeenkomsten.

Mocht u of uw groep hierin geïnteresseerd zijn, laat het ons dan binnenkort weten. Dat kan via willysteenbrink@gmail.com. Na de zomer hopen we u te berichten over het resultaat van ons beraad en van deze oproep.

*Met vriendelijke groeten,
Piet van Leeuwen en Willy Steenbrink*

Oproep vrijwillige bijdragen

Tijdens de Algemene Leden en Vrienden vergadering op 20 april zijn het jaarverslag en de jaarrekening van de RGU besproken. Graag willen wij daar ook in deze Geertebrief aandacht voor vragen.

De belangrijkste boodschap in het jaarverslag is dat het heel goed gaat met de RGU: de gemeente groeit en bloeit. Dat zien we onder andere doordat activiteiten en kerkdiensten zowel fysiek als online steeds beter bezocht worden. Ook het aantal leden en vrienden groeit. Dit is het mooie resultaat van de investeringen die de afgelopen jaren zijn gedaan in een sterk predikantenteam en van de vele bijdragen van een groot aantal vrijwilligers die tijd en energie investeren in de RGU.

Helaas zijn er echter wel wat financiële aandachtspunten die tijdens de ALV zijn toegelicht.

De RGU heeft in 2022 ondanks een aanzienlijk legaat ruim 32.000 euro verlies ge-

leden en het belegd vermogen is met bijna 300.000 euro (15%) gekrompen. Voor 2023 hebben we helaas een nog groter verlies moeten begroten. Dit komt doordat het gemiddeld te verwachten rendement op de beleggingen ook met 15% is afgenomen terwijl de inflatie hoog is, waardoor de kosten op veel plekken stijgen. Ondertussen is de gemiddelde bijdrage per lid of vriend afgenomen van circa 450 euro in 2021 naar 425 euro in 2022.

De RGU kan het begrote verlies over 2023 nog wel dragen uit het vermogen, maar dan zal het belegd vermogen waarschijnlijk nog wat verder afnemen. U begrijpt dat dit niet meerdere jaren achter elkaar goed kan blijven gaan. Daarom is het belangrijk om het verlies in 2023 te beperken en in 2024/25 de inkomsten en baten weer met elkaar in evenwicht te brengen. Dit willen we realiseren door in te zetten op de volgende drie prioriteiten:

1. Door het goede werk van predikanten en vrijwilligers verwachten we een verdere groei van leden en vrienden van de RGU. De eerste maanden van 2023 geven de hoop dat deze verdere groei ook plaatsvindt.
2. Fondsenwerving voor onderhoud van het kerkgebouw en subsidiabele activiteiten.
3. Een beroep doen op de leden en vrienden om hun vrijwillige bijdrage tenminste met de inflatie te laten meegroeien, als ze dat financieel kunnen dragen.

Het laatstgenoemde beroep willen we bij deze doen en zullen we herhalen in de brief over de vrijwillige bijdrage die u deze maand ontvangt. Wij vragen eenieder om na te gaan of het mogelijk is om uw vrijwillige bijdrage wat te verhogen. Daarbij geven we het volgende in overweging:

- De inflatie in Nederland bedroeg 10% in 2022 en is nog steeds hoog. Daardoor zullen de kosten van de RGU ook in 2023/24 verder blijven stijgen.
- Veel leden en vrienden betalen al jaren dezelfde bijdrage, vaak via een automatische afschrijving.
- De RGU heeft – om geen verlies te lijden – een gemiddelde bijdrage per lid of vriend nodig van 500 euro per jaar bij het huidige aantal leden of 460 euro per jaar als we in 2023/24 nog ongeveer 10% doorgroeien naar circa 630 leden en vrienden.
- In 2022 bedroeg de gemiddelde bijdrage 425 euro per jaar, er is dus een gemiddelde stijging nodig van 35 tot 75 euro per jaar, ofwel 8 tot 18%.
- U bepaalt zelf de hoogte van uw bijdrage. Niet alle leden en vrienden zullen een verhoging van 8 tot 18% kunnen dragen. Om geen verlies te lijden zou het erg helpen als mensen die het wel kunnen dragen hun bijdrage willen verhogen.

*Margriet Adema en Wouter-Jan Schouten,
penningmeesters*

Kijk op de wijk, mei

Greep uit de activiteiten van de stuurgroep

- Bloemengroet: wekelijks proberen we een aantal mensen in onze gemeenschap een extra attentie te geven.
- Organisatie van 'Augustus is er voor iedereen': meer over dit nieuwe project hieronder.
- Planning van de wijkavonden: vinden na de zomer plaats.

Augustus is er voor iedereen

Voor sommigen is de zomer wat stil. In het kader van het zomerproject willen we daarom ontmoetingen tijdens de maand augustus mogelijk maken. Op de dinsdagen 1, 8, 15 en 22 augustus van 13.30-15.30 uur organiseren we in de Zuidfoyer een gezellige bijeenkomst. De inhoud van het programma is nog niet precies bekend. We hebben muziek, een korte film of een gesprek over interessante onderwerpen. Op één van de middagen zal Heine Siebrand spreken. Aansluitend is er tijd voor ontmoeting onder het genot van thee, koffie en wat lekkers. Binnenkort vermelden we achterop de liturgie meer over de inhoud van het programma.

Wilt u graag komen, maar heeft u geen vervoer stuur alstublieft een mailtje aan wijkorganisatie@geertekerk.nl. Wij zullen dan proberen in samenwerking met de autodienst er een mouw aan te passen.

Ook in het kader van het zomerproject organiseren Heine en Birgitta Siebrand twee zomeravondbijeenkomsten in augustus bij hen thuis (zie pagina 15).

Maatjesproject

Elly Sprenger en Fien Mollema vertellen over hun ervaring met het maatjesproject: Elly: "Na de kerkdienst sprak Coby Ouwehand mij op het plein aan en vroeg of ik belangstelling had voor een 'maatje'. Het bleek niet over haringen te gaan, maar over het project waarin iemand wegwijs wordt gemaakt in de kerk. Coby raadde mij Fien aan. Nadat ik Fien had opgebeld, nodigde zij mij bij haar thuis uit. Ik fietste naar haar toe en kwam binnen in een kamer met mooie dingen. Ik voelde me ontvangen en we hadden een klik."

Fien: "Iedereen die wil, kan aan een 'maatje' gekoppeld worden. Het 'maatje' kan met jou samen kijken wat er in de kerk gebeurt, kan je aanspreekpunt zijn als je bij het koffiedrinken (bijvoorbeeld) wat verloren voelt, je kunt samen koffie drinken in de stad of bij elkaar thuis, of je maakt samen andere afspraken. Niets moet, het kán. Een maatje kan fijn zijn als je net nieuw bent en soms zijn het blijvende vriendschappen. Ook dat móet niet, het kán."

Sija Bos over haar ervaring met een 'maatje' in de kerk:

"Sinds juni vorig jaar ben ik vriend van de RGU. Kort daarna vroeg iemand of ik belangstelling had om aan een maatje te worden gekoppeld. Nu kende ik al een aantal mensen: 'oude' bekenden van de Janskerk, via mijn werk als psycholoog/coach,

medeleerlingen van de muziekschool, een buurtgenoot en iemand van een cursus tango dansen in de vorige eeuw. Toch heb ik het aanbod van een 'maatje' in dank aanvaard. Ik stel het enorm op prijs dat de gemeenschap in de Geertekerk moeite doet om 'nieuwkomers' te helpen zich thuis te voelen. Mijn maatje Marjan Jaarsma en ik bleken een goede klik te hebben, compliment aan de matchmaker. Marjan en ik hebben enkele overeenkomsten: ongeveer dezelfde leeftijd, beiden ZZP-professionals, allebei muziek als hobby. We hebben loepend langs de Singel uitgebreid kennisgemaakt, een keer koffiegedronken en onlangs bijgepraat tijdens een zondagse lunch. Als je me vraagt te omschrijven wat de functie van het maatjesproject voor mij is, kom ik tot twee aspecten. Allereerst vond

Studieverlof

ik het fijn om vragen te kunnen stellen over het reilen en zeilen van de gemeente. Marjan is actief in de digitale maandbrief en de kascommissie, zij weet veel en kent de mores. Om me thuis te voelen is het belangrijk om 'gekend' te worden door enkele mensen die weten wat zich in mijn leven afspeelt. Persoonlijk contact en vertrouwen zijn daarbij cruciaal. Het maatjesproject biedt geen 'succesgarantie', maar is wel een uitnodiging en een kans. Ik kan het iedere nieuwkomer aanraden! Hoe is het nu met mij en mijn maatje Marjan? Ik heb haar onlangs 'eervol ontslagen' omdat ons doel is bereikt: ik heb mijn plek gevonden en voel me 'thuis' in de Geertekerk. Wel hoop ik dat Marjan en ik elkaar blijven ontmoeten. Zij kan eventueel weer beschikbaar zijn voor een volgende nieuwkomer en graag zou ik – al ben ik nog niet zo doorgewinterd – eenzelfde rol vervullen voor een

'nieuwkomer 2023'."

Deze verhalen geven een indruk van de toewijding waarmee maatjes invulling geven aan hun rol. Hopelijk konden zij dat ook doorgeven aan hun maatjes!

Wil je ook maatje worden? Of zoek je een maatje? Meld je aan per mail bij wijkorganisatie@geertekerk.nl.

Wij gaan dan op zoek naar de goede match.

Anne van den Hout,
lid stuurgroep wijkorganisatie

Vlak voor ik in 2021 naar de Geertekerk kwam, had ik in Groningen twee maanden studieverlof. De nog resterende derde maand mocht ik meenemen. In juni zal ik deze opnemen, zoals dat in ons predikantenjargon heet. Mijn onderwerp is: 'De remonstranten als asielkerk' en dit dan eind 17e, begin 18e eeuw met als kernfiguren twee remonstrantse hoogleraren van Zwitserse oorsprong, Jean le Clerc (1657-1736) en Johann Jakob Wettstein (1693-1754). Door de strenge kerk in hun thuishavens Genève en Basel zochten beiden theologisch en lijfelijk asiel in de Republiek. Ze vonden dit nieuwe thuis bij de remonstranten en sloegen daar hun vleugels uit. Centrale vragen zijn onder andere: Wat bracht hen hier? Welke theologische thema's speelden er? Welke overeenkomsten en verschillen waren er? Er ligt een plan om hier een promotie van te maken maar daarvoor moet nog heel wat water door de Rijn stromen. Graag doe ik u hier na de zomer verder verslag van.

Lense Lijzen

Diaconale geluiden en collectes

Afscheid Hans van Commenée en overdracht penningmeesterschap

Na zes jaar inzet voor de diaconie heeft Hans van Commenée afscheid genomen. Hans heeft veel bijgedragen aan het diaconale werk in zijn rol als penningmeester. Daarnaast heeft hij onder andere aandacht gevraagd voor lhbtqia+ gerelateerde projecten en heeft hij mede vorm gegeven aan de omslag naar een 'doe-diaconie' (niet alleen doneren, maar als diaconie ook zelf veel doen). Ook op deze plek willen we Hans heel hartelijk bedanken voor zijn grote inzet! In de vergadering van 11 april hebben we afscheid genomen, onder andere met een 'Brabantse handdruk' van Peter van Dijk (op de foto). Hans heeft het penningmeesterschap overgedragen aan Gert Kuiper, die we veel succes wensen in zijn nieuwe rol.

Transcafé LVB

Een van de lhbtqia+ gerelateerde projecten die de diaconie vorig jaar heeft gesteund, is Transcafé LVB. Zij organiseren ontmoetingsbijeenkomsten voor mensen met een

Mede dankzij de diaconale gift kon op 17 december jl. een ontmoetingsbijeenkomst georganiseerd worden bij zorgorganisatie 'Ons tweede thuis' in Aalsmeer.

verstandelijke beperking en transgendergevoelens. De ontmoetingen versterken het zelfvertrouwen en verminderen eenzaamheid van de bezoekers. Initiatiefnemer en vrijwillig coördinator Gio heeft onlangs enthousiast verslag gedaan over de besteding van de diaconale gift: een deel wordt gebruikt voor materialen en reiskostenvergoeding voor de bijeenkomsten. Daarnaast zijn er t-shirts aangeschaft voor de werkgroepleden, zodat duidelijker zichtbaar is bij wie je terecht kunt met vragen. Tijdens de laatste bijeenkomst in februari is een workshop 'make-up' aangeboden omdat met name de transvrouwen en travestieten uit de groep hadden aangegeven dat ze graag willen leren hoe je jezelf goed kunt opmaken. Op 3 juni staat de Canal Pride in Utrecht op het programma. Voor meer informatie: Transcafe-LVB@Transvisie.nl.

Tijdcollecte voor Villa Vrede Utrecht

Met Pasen heeft de diaconie voor het eerst een tijdcollecte gehouden: mensen konden

zich inschrijven om in de periode 20 april tot 13 mei vrijwilligerswerk te doen bij Villa Vrede, een plek voor ontmoeting, ontspanning en ontwikkeling van mensen zonder verblijfstatus (<https://villavrede.nl/>).

Diaconielid Ingrid Doornbos heeft met haar man Jaap het spits afgebeten op zaterdagmiddag 22 april en vertelt daarover:

“We werden goed ontvangen door coördinator Leonie, we kregen een toelichting

over het werk van Villa Vrede en een rondleiding. Daarna zijn we aan de slag gegaan in de moestuin. Tijdens het opruimen spraken we met een aantal bezoekers van Villa Vrede. Na de werkzaamheden spraken we nog met een Syrische man die trots vertelde over zijn land. Hij wees ons op de YouTube filmpjes van Govert in Syrië. Deze filmpjes laten zien wat een jarenlange burgeroorlog doet met Syrië en haar bevolking. Het kijken waard!”

(Scan de qr-code).

In totaal hebben 16 personen zich opgegeven om 18 dagdelen aan de slag te gaan. Op 20 augustus collecteert de diaconie opnieuw voor Villa Vrede, maar dan met een ‘gewone’ collecte.

25 juni: zomerlunch 2023

Op zondagmiddag 25 juni is er een zomerlunch! In samenwerking met Welkom in Utrecht nodigen we statushouders, asielzoekers en anderen uit het AZC Oog in Al en/of de noodopvang in Utrecht uit om te genieten van een vegetarische lunch thuis bij Geertekerkers. Lijkt het je leuk om een lunch te verzorgen bij jou thuis, bijvoorbeeld voor een gezin met kinderen, alleenstaande asielzoekers, of een ouder echtpaar, en op deze manier persoonlijk met hen in contact te komen en ervaringen te delen? Meld je dan voor 25 mei a.s. aan bij Ingrid Doornbos: iddoornbos@gmail.com. Ook voor vragen kan je met Ingrid contact opnemen. Meer informatie is ook te vinden

op de website: www.geertekerk.nl/agenda (activiteit 25 juni). Enkele reacties van eerdere deelnemers:

Jacoline: “Sultanah en Yahyah waren onze Syrische gasten. Twee mensen die hun uiterste best doen om steeds meer te integreren in de Nederlandse samenleving. Het was een heel leuke ervaring om mensen, die ik ooit op het schoolplein van mijn dochter had gezien, bij ons thuis te ontvangen en beter te leren kennen.”

Roosmarijn: “Wij, een gezin met twee dochters, kregen een gezin uit Jemen met één dochter te lunchen. Wij vonden het snel gezellig, we leken veel op elkaar en het praten in het Engels ging goed. Na even wennen gingen de drie meiden samen spelen. Na een tijd aan tafel te hebben gezeten en gegeten zijn we naar een speeltuintje gelopen. Typisch iets voor ons gezin en ook samen was het leuk!”

Komende collectes

21 mei: STIL Utrecht – hulpverlening aan mensen zonder verblijfsvergunning.

4 juni: Gered Gereedschap – ondersteuning van vakmensen in ontwikkelingslanden met ingezamelde en gerepareerde gereed-

schappen en machines, een vakopleiding en begeleiding naar en op het werk.

18 juni: Stichting Urgente Noden (SUN) – noodhulp aan mensen met urgente financiële problemen.

2 juli: Asielzoekerscentrum (AZC) in Oog en Al – de collecte is bedoeld om het centrum van wat extra’s te kunnen voorzien, bijvoorbeeld voor de dagbesteding.

16 juli: Diaconaal Fonds Roemenië – ter ondersteuning van (de diaconie van) onze partnergemeente in Sfântu Gheorghe, waar veel armoede is en de diaconie dan ook veel mensen ondersteunt.

6 augustus: Schuldhelpmaatje – ondersteunt mensen met (dreigende) schulden via internet en met getrainde vrijwilligers.

20 augustus: Villa Vrede – zie bovenstaande informatie naar aanleiding van de tijdcollecte.

Wegens overdracht van het penningmeesterschap volgt een overzicht van de collecte-opbrengsten in de volgende Diaconale Geluiden.

*Namens de diaconale commissie,
Mirjam Minderman*

Wat je zelf kunt doen

In de loop der jaren is 'duurzaamheid' een vrij grote rol in mijn leven gaan spelen.

Het begon met het scheiden van het afval. Hoewel de meeste mensen in mijn onmiddellijke omgeving dat ook al lange tijd doen, verbaast het me nog steeds hoeveel anderen – ik vrees de meerderheid – het belang er niet van inzien. Ik heb de indruk dat dit vaak dezelfde mensen zijn, die achteloos bijdragen aan het toenemende zwerfafval. Ik erger mij daar mateloos aan. Voor mij heeft duurzaamheid daar ook mee te maken. Ik behoor dan ook tot het kleine leger van mensen, die met enige regelmaat in de berm etc. het afval opruimen.

Mijn persoonlijke valkuil daarbij is dat ik er wat dwangmatig in kan worden en 'al bukend en rommel oprapend' door het leven dreig te gaan.

Wat de aanschaf van spullen betreft, kijk ik of het tweedehands te krijgen is. Belangrijke dingen koop ik bij voorkeur wel nieuw. Wat zou het effect op de middenstand zijn als iedereen veel meer tweede-

hands zou kopen? Een punt van aandacht, althans voor mij.

Vlees eten doe ik heel weinig en van kaas ben ik geen groot liefhebber. Vaak moet ik

glimlachen om mensen, die beweren dat zuivel minder schadelijk voor het milieu zou zijn. Melkkoeien staan ook in de wei! Zoveel mogelijk eet ik biologisch en indien niet, dan wordt er goed gekeken waar het voedsel is verbouwd en wat er in verwerkt is. Ik heb me eraan gewend om elke dag

vers te koken en daarbij geen vooraf geprepareerde producten etc. te gebruiken. De afgelopen jaren reis ik zo veel mogelijk met het openbaar vervoer. Dat is uitstekend te doen, ook al klagen veel mensen erover. Je moet het alleen goed plannen. Sinds mijn pensionering werk ik nog wel in deeltijd, maar tegelijkertijd heb ik meer tijd en daardoor de luxe wat langer over het reizen te kunnen doen. Wat de langere afstanden betreft, maakt het qua tijdsbeslag zelfs nauwelijks uit of je de auto of de trein neemt.

Het NS-maandabonnement – waardoor ik buiten de spits en in de weekeinden niets hoeft te betalen – heb ik er halverwege de maand al uit, want ik reis relatief veel.

Intussen is de auto op leeftijd en ik neig er toe om hem niet te vervangen, maar in uitzonderlijke gevallen er een te gaan huren. In elk geval komt er geen elektrische auto. De gedachte dat die milieuvriendelijker zou zijn, vind ik zwaar overtrokken.

Gert Kuiper

Schrijfactie Amnesty International op Pinksterzondag 28 mei

Nadat de Saudische studente en moeder Salma al-Shehab Twitterberichten over vrouwenrechten deelde, werd ze op 1 januari 2021 gearresteerd. Ze zat maar liefst 285 dagen in eenzame opsluiting en werd verhoord zonder advocaat. Nu is ze veroordeeld tot 27 jaar cel plus een reisverbod van nog eens 27 jaar als ze weer vrijkomt. Uit protest is ze sinds 23 maart 2023 in hongerstaking.

Al-Shehab kreeg de absurd lange straf nadat ze veroordeeld werd voor terrorisme. Met haar tweets zou Al-Shehab 'de openbare orde verstoren en de samenleving ontwrichten'. In Saudi-Arabië zitten tientallen vreedzame activisten, journalisten en dichters vast na valse aanklachten van 'terrorisme' vanwege het delen van hun mening op sociale media.

Na afloop van de dienst op Pinksteren kan een brief worden ondertekend waarin de autoriteiten van Saudi-Arabië wor-

den oproepen om Salma al-Shehab onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten. Verder wordt gevraagd vrijheid van meningsuiting niet langer gelijk te stellen met terrorisme en om nieuwe wetten te maken die voldoen aan de mensenrechten volgens internationale standaard.

Werkgroep Amnesty International

Autodienst

Het is mogelijk om de autodienst in te schakelen.

Is het voor u niet zo gemakkelijk om naar de zondagse kerkdienst te komen? Dan kunt u gebruik maken van de autodienst. Neemt u daarvoor contact met mij op door een mailtje te sturen naar judithmoesman@gmail.com of te bellen naar 030 785 10 19. Ik zal u dan in contact brengen met een chauffeur.

We vragen per keer een kleine vergoeding: € 3 binnen de stad en € 5 als u buiten Utrecht woont. Als dat bezwaarlijk voor u is dan vinden we daar een oplossing voor. Laat u daar dus niet door weerhouden om de autodienst in te schakelen!

*Judith Fournier-Moesman,
coördinator autodienst*

Adressen en colofon

Remonstrantse Gemeente Utrecht

Geertekerk, Geertekerkhof 23
3511 XC Utrecht
E: rgu@geertekerk.nl
website: www.geertekerk.nl
banknr. NL36 TRIO 0379 5217 84
t.n.v. Remonstrantse Gemeente Utrecht
Kerkelijk bureau in de Geertekerk
T: 030 2340198

Predikanten

Meer informatie op
www.geertekerk.nl/predikanten

Ds. Marthe de Vries

werkdagen: maandag t/m donderdag
E: marthedevries@dds.nl
T: 06 22325913 (voor contact graag de voicemail inspreken)

Ds. Claartje Kruijff

werkdagen: dinsdag t/m donderdag
E: claartjekruijff@ziggo.nl
T: 06 41526666 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)

Ds. Lense Lijzen

werkdagen: dinsdag t/m vrijdag
E: lenselijzen@gmail.com
T: 06 40070518 (voor contact graag mailen of voicemail inspreken)

Vertrouwenscontactpersonen

E: vertrouwenscontactpersonen@geertekerk.nl
Marieke Fonk T: 06 40845708
Piet van Leeuwen T: 06 10126466

Wijkorganisatie

Lietha Scheewe en Coby Ouwehand
E: wijkorganisatie@geertekerk.nl

Diaconale Commissie

Mary Kuiper
E: diaconie@geertekerk.nl
banknr. NL69TRIO0379701804
t.n.v. Penningmeester Diaconale Commissie RGU

Redactie Geertebrief

Barbara Schouten, Gerard van den Berg, Ineke Ludikhuizen, Jan van Aller, Maaïke Hoffer. Eindredactie: Trudy Schreuder Goedheijt
E: redactie@geertekerk.nl
Geertekerkhof 23, 3511 XC Utrecht
Lay-Out: Jos Verdegaal, Houten

**Kopijsluitings- en
verschijningsdatum staan op pag. 2.**

Kerkdiensten

Remonstrantse Gemeente Utrecht
Geertekerk, Geertekerkhof 23
Aanvang 10.30 uur, tenzij anders vermeld

- 21 mei ds. Lense Lijzen
28 mei ds. Marthe de Vries, ds. Claartje Kruijff, ds. Lense Lijzen
Pinksteren, verwelkomen van nieuwe leden en vrienden
Verteluur/crèche, cantorij
4 juni ds. Leonie van Staveren

- 11 juni ds. Claartje Kruijff
Woord en tafel, verteluur /crèche
18 juni ds. Marthe de Vries
m.m.v. Kamerkoor
25 juni ds. Alleke Wieringa
2 juli ds. Claartje Kruijff
Verteluur/crèche
9 juli ds. Marthe de Vries
16 juli ds. Pieter Dronkers
23 juli Do-Re in de Doopsgezinde kerk
aanvang 10.00 uur
30 juli Do-Re in de Doopsgezinde kerk
aanvang 10.00 uur
6 aug Do-Re in de Geertekerk
ds. Lense Lijzen
13 aug Do-Re in de Geertekerk
ds. Foeke Knoppers
20 aug ds. Lense Lijzen
Woord en tafel
27 aug ds. Marthe de Vries
3 sept ds. Claartje Kruijff

De diensten in de Geertekerk zijn online mee te beleven via <https://live.geertekerk.nl>.

Remonstranten West-Betuwe

Evangelisch Lutherse Kerk,
Achterstraat 2-4, Culemborg
Aanvang om 10.30 uur

- 28 mei ds. Tina Geels
Pinksteren
In de maanden juli en aug. geen diensten
3 sept Wytske Dijkstra
Startzondag

Remonstranten Schoonhoven

Kruispoortstraat 8, Schoonhoven
Aanvang 10.00 uur

- 28 mei ds. I Leng Tan
Pinksteren
11 juni ds. Martijn Junte
Avondmaal
25 juni ds. Marthe de Vries
9 juli ds. Tina Geels
6 aug ds. I Leng Tan
20 aug ds. Martijn Junte
3 sept ds. Lense Lijzen

Bij de kerkdiensten

Pinksteren

Op zondag 28 mei vieren we Pinksteren met een bijzonder feestelijke dienst. Niet eerder mochten we als gemeente zoveel nieuwe vrienden verwelkomen! Ook zullen drie vrienden uit het midden van onze gemeente de stap zetten naar het lidmaatschap van de remonstranten: Alian de Jong, Ruud Niewold en Joanneke van Aller. Omdat Joanneke zeer nauw bij West-Betuwe is betrokken zal zij bevestigd worden tijdens de Pinksterdienst in Culemborg, die geleid wordt door ds. Tina Geels.

De dienst in de Geertekerk wordt geleid door ds. Claartje Kruijff, samen met ds. Lense Lijzen en ds. Marthe de Vries. De bijdrage van de Geertecantorij maakt de dienst extra feestelijk! Na afloop is er gelegenheid om de nieuwe leden en vrienden te begroeten en te verwelkomen. In Schoonhoven wordt de Pinksterdienst geleid door een van de vaste gastpredikanten, ds. I Leng Tan.

Proefpreek

Op zondag 11 juni zal Jorn den Hertog, stagiair in onze gemeente en studentenpastor in Utrecht, zijn proefpreek bij ons houden. Hij zal de dienst samen met ds. Claartje Kruijff leiden. Tijdens de dienst is er avondmaal en ook de crèche en het verteluur worden gehouden.

Dienst met medewerking van het kamerkoor

Op zondag 18 juni is er een bijzondere

muzikale dienst waarin het kamerkoor van de Geertekerk de bekende cantate 'Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit' (BWV 106) van J.S. Bach zingt. Deze religieuze cantate wordt ook wel de 'Actus Tragicus' genoemd, omdat hij oorspronkelijk geschreven werd voor een begrafenis. De dienst wordt geleid door ds. Marthe de Vries.

Zomerdiensten met de Doopsgezinden

Tijdens de zomerperiode pakken we een goede gewoonte weer op: de zomerruil met de Doopsgezinde Gemeente Utrecht. Op de laatste twee zondagen van juli (23 en 30) kerken wij met elkaar in de Doopsgezinde Kerk (Oudegracht 270, Utrecht). Dan is de Geertekerk dicht. Op de eerste twee zondagen van augustus (6 en 13) zijn de Doopsgezinden te gast in de Geertekerk, waar respectievelijk ds. Lense Lijzen en ds. Foeke Knoppers zullen voorgaan.